

DEN NYE GJEVILVASSHYTTA

Av Eivind Kierulf

Gjevilvassdalen er en av hovedinngangsportene til Trollheimen, og allerede i 1922 bygget T. T. den første Gjevilvasshytta etter i mange år å ha hatt kvarter på Rolvsjordsæter.

Den gamle hytta besto av en toetasjes fredet stuebygning fra Sliper i Oppdal som var tilbygget en enetasjes fløy med spisestue og 2 soverom. I første etasje var det dessuten peisestue og kjøkken. I annen etasje var det 6 soverom. I alt var det 28 gjestesenger. Etterhvert som trafikken i Trollheimen øket, ble hytten snart for liten, og T. T.s styre har i lengere tid arbeidet med å få istand en utvidelse.

Etter å ha drøftet mange forskjellige planer og satt arkitektens tålmodighet på harde prøver, kom vi i kontakt med gårdbruker E. Syrstad i Meldal som hadde en gammel fredet bygning — den såkalte Tingstua — tilsalgs. Tingstua var i nokså dårlig forfatning da vi besiktiget den. Taket var helt ferdig og delvis falt sammen, men tømmeret var godt, og størrelsen passet helt glimrende for våre utvidelsesplaner. Bygningen var på $17 \times 8,7$ m i 2 fulle etasjer, og således så bred at vi fikk midtkorridor med soverom på begge sider i 2 etasje.

Riksantikvaren tillot at vi flyttet bygningen, og vi fikk også innredet 2 etasje som vi ville mot at 1 etasje ble bibeholdt uforandret. Ja Riksantikvaren ble så begeistret at han bevilget oss et større beløp for å bevare huset.

Å bygge sammen to fredede bygninger til en turisthytte som både skal være koselig inn- og utvendig og samtidig moderne og

Sverre J. Herstad

*Vil du være med,
så heng på*

lettvint for betjeningen er ingen liketil oppgave, men T. T.s arkitekt, Roar Tønseth, har mestret dette til fullkommenhet, slik at alle som har besøkt hytta har vært fulle av lovord over løsningen. Tønseth har også preget hytta med sine dristige og meget vellykkete fargesammensetninger. Den gamle hytta og Tingstua er bygget sammen med et mellombygg som danner hovedinngangspartiet og hovedoppgang til 2 etasje. Bak mellombygget, i et enetasjes tilbygg, ligger det nye kjøkkenarrangement.

Men la oss ta en kort rundtur gjennom hytta for å bli litt kjent, og for å se hva den har å by på.

I kjelleren har vi 2 prektige matboder, størhus med sentral varmtvannsforsyning til hele huset og rullebod. Videre er der toalettavdelinger med W.C. for damer og herrer, stor, prektig skigarderobe og vedbod, dusjavdeling for damer og badstue med dusjer og avkledding for herrer.

Første etasje i Tingstua er som nevnt ovenfor bibeholdt ufor-

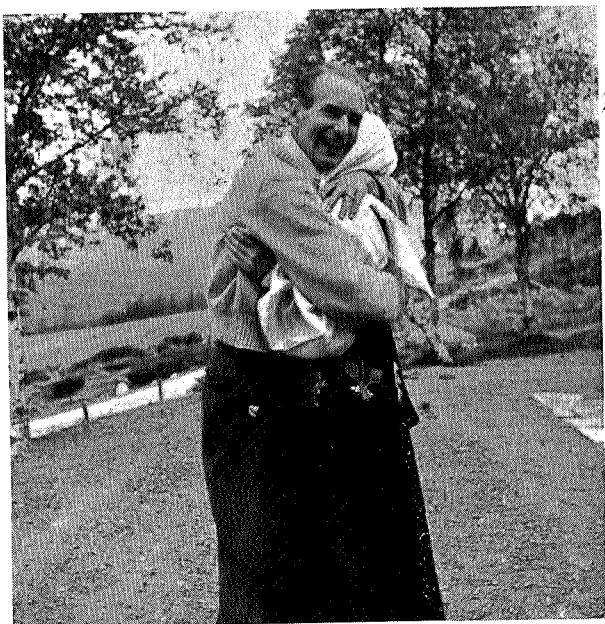

Den nye peisestua

Cornelius Jacobsen

andret. Lengst mot øst har vi den egentlige Tingstue som er blitt en prektig peisestue. Den gamle klebersteinspeis er bibeholdt, og her finner vi mange gamle, morsomme ting. Kråskap fra Oppdal, et solid gammelt langbord hvor bordplaten består av en eneste stokk, ca 4,35 m lang og 0,80 m bred og 10 cm tykk så her tåles det nok at man slår i bordet. «Vedkassen» er Martin Kvennavika's — alias farver Berg fra Steinkjer — gamle kobber farvekjel, og forøvrig vil man videre i huset finne mange interessante og verdifulle gamle saker, så det gjelder å bruke øynene godt. Det gamle kammers er blitt et prektig soverom med himmelsenger, og dessuten er det en prektig stor spisestue hvor 75 personer kan spise samtidig hvis det kniper.

Kjøkkenet er lyst og skinnende og har tilhørende anretning og spiskammers, ja en heis nedsenket i gulvet som går direkte ned i matboden mangler heller ikke. Elektrisk stekovn, vaffeljern og kokeplate, og selvfølgelig «rustfri» oppvask med varmt og kaldt vann som på ethvert velutstyrt kjøkken er der også.

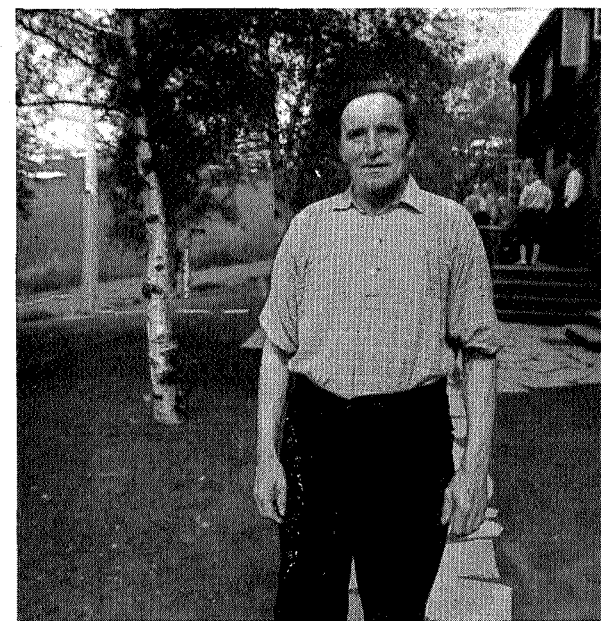

Sverre J. Herstad

*Byggekomiteen og
vertinna «går i
clinch»*

Den gamle peisestue er bibeholdt nesten uforandret, men har ved siden av heisen fått moderne vedovn. Nytt dobbelt gulv og nye dobbelte vinduer er innlagt, så nu er det ikke lenger tale om at det er kaldt og trekkfullt her. Den gamle spisestue er blitt til pene, praktiske betjeningsrom, og dessuten har betjeningen fått sin egen hvile- og hyggestue i forbindelse med kjøkkenet, så det er ikke å undres over at vertinnen Anna Grendahl og hennes drabanter med Ella i spissen, trives.

Fra første etasje fører 3 trapper opp til annen etasje hvor vi finner 7 st. 4 sengs og 9 stk. 2 sengs soverom og 2 tørkerom for klær. I alt er der 52 gjestesenger og 6 betjeningsenger i hytta. Soverommene i gammelhytta er blitt ominnredet og panelt, slik at de er like bra som de øvrige. Overalt er det senger i 2 høyder og underkøylene er 75 cm brede og samtlige senger tilfredsstillende T. T.s krav om ekstra lengde. Fra gangen i 2. etasje fører en nedkastsjakt for skittentøy direkte ned til vaskekjelleren. Oppvarmin-

Sverre J. Herstad

*Byggmesteren —
Johan S. Stensheim*

gen av soverommene skjer fra ovner på gangene, et system som T. T. med hell har praktisert på alle sine nyere hytter.

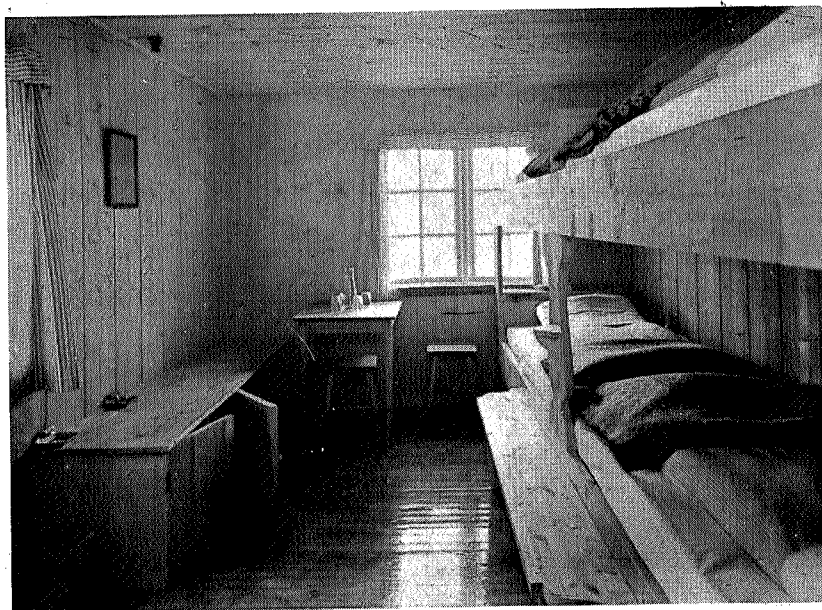
Alle rom har elektrisk lys fra et dieselaggregat på 6 kW som er plassert i uthuset et stykke unna for ikke å få generende støy.

Ja nu er vi ferdig med rundturen, og dere har sikkert sett meget pent arbeide dere kan glede dere over, og det gledeligste av alt er at dette fremragende håndverksarbeid er utført av bygdafolk under ledelse av T. T.s tilsynsmann Knut Rolvsjord med byggmester Johan S. Stensheim og hans sønner i spissen. Både gravere, sementstøpere, murere, snekkere, malere og elektrikere er fra Oppdal for ikke å snakke om alle dem som har stått for transporten såvel sommer som vinter.

Gjevilvasshytta ble innviet St. Hans-dag i år, og mye gjevt folk var samlet for å feire begivenheten. Alle T. T.s gamle og unge slitere med fru Schulz og æresmedlemmene Fridthjof Brun og Ludvig Sivertsen, og eksformannen Thor Tharum i spissen, og ord-

enorme besøk den har hatt i sommer, idet det tilsammen har overnattet 2016 personer, foruten de mange hundre som bare har avlagt hytta et dagsbesøk.

Vi får håpe at hytta fortsatt kan få godt besøk, for da har den oppnådd sin hensikt, å bli en kilde til glede og sunnhet for alle fjellvandrere.

Soverom på Gjevilvasshytta

Cornelius Jacobsen

P Å FJELLVANDREKURS I TROLLHEIMEN

Av Johan A. Jacobsen

På forsommeren engang fikk jeg se en brosjyre: Trondhjems Turistforening innbyr til kurs for fjellvandrere. Lenger kom jeg ikke i teksten. Tankene var allerede penset inn på lange turer med slit, overnatting i telt og alt som følger med det livet. Men så viste det seg å være noe helt nytt de var ute med denne gangen — fjellets botanikk og geologi. Det er nok så at de fleste som vandrer i fjellet i mer eller mindre grad har øynene åpne for de vakre fjellblomster og de mektige fjellformasjoner, men tenk om jeg kunne få vite noe mer. Hva blomstene heter, og hvorfor de vokser akkurat der og der og ikke på nabofjellet. Hvorfor er fasongen på fjellene helt forskjellig fra dem lenger sør? Der er hundrevis av spørsmål en kan stille seg, og på fjellvandrerkurset håpet jeg å få svar på endel av dem. Sammen med en kamerat meldte jeg meg til kurset, og en lørdag 2—3 uker senere steg vi av på Oppdal stasjon. I lag med en del andre som senere viste seg å være kursdeltakere, fikk vi slengt oss på melkebil til Gjevilvasshytta. Etter å ha stått natten over på toget fra Oslo, var dette det eneste transportmiddel som kunne holde oss våkne. Det ga ingen anledning til avslapping. Det krevde konsentrasjon å holde seg på toppen av spannene på den humpete seterveien, og samtidig parere og dukke for grener som ville klaske til oss.

Etter en liten blund kunne vi bruke resten av dagen til å beskue våre medmennesker og undre oss på om de hørte til samme kategori som oss. En og annen hadde visstnok også gjort seg opp en mening om enkelte av oss — og tok skammelig feil. Om kvelden